

OSCE beskæftiger sig med – og alle emner er vigtige – satses på kerneområderne omkring demokrati, menneskerettigheder og sikkerhed. Det må være de kerneområder, der hele tiden skal være fundamentet. Og derfra kan man så selvfølgelig tale om miljø, man kan tale om klima, man kan tale om mange andre ting, som er vigtige – terror osv. Men et underemne, som jeg mener er meget vigtigt i de her år, er valgobservatør, det er valgobservatører. Det er en meget stor forudsætning for demokrati, at valgene er frie og lige der, hvor de finder sted.

Så altså i 30 år har hele Europa samarbejdet på tværs mellem øst og vest, og det skal vi blive ved med, og det skal vi ikke mindst, fordi det er den bedste garanti for sikkerheden i Europa.

Kl. 12:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er ordføreren fra Enhedslisten, hr. Frank Aaen.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal tilslutte mig det, som er sagt af andre, nemlig at det er en meget vigtig organisation, og at vi skal gøre, hvad vi kan for at styrke den, fordi den samler så mange lande og på den måde er et unikt redskab til at kunne styrke dialog mellem landene og formidle samarbejde. Som andre har været inde på, spiller den en klar rolle for at forbedre demokratiet igennem valgobservationer, gennem de mange feltmissioner og indsatsen mod kvindehandel og sikringen af menneskerettigheder – det sidste er noget, det ikke går lige godt med alle steder, men det er dog et sted, hvor der sker noget.

Jeg er selv medlem af den parlamentariske del af samarbejdet og har været det i nogle år og må sige, at det er et godt sted at møde andre og kunne diskutere og få vedtaget ting, der knap kan vedtages i det danske Folketing, f.eks. en undersøgelse om CIA-fly, som vi var meget tilfredse med.

Jeg skal ikke gentage det, som andre har sagt, men måske pege på to ting, som jeg synes der er brug for at lægge mere vægt på i det fremtidige arbejde. Det ene er, som det også er nævnt i redegørelsen fra udenrigsministeren, OSCE's traditionelle rolle i forhold til afspænding og sikkerhed. Med den skarpe modsætning, der udvikler sig mellem f.eks. USA og Rusland i forbindelse med missilskjoldet, som har fået Rusland til at trække sig fra traktaten om begræns-

ning af konventionelle styrker, ser vi jo faktisk et tilbageskridt, hvad angår militær nedrustning og afspænding i Europa. Vi ser genoptagelsen fra russisk side af flyvningen med de store bombefly, og vi ser, at atomnedrustning inden for rammerne af ikkespredningsaftalen er gået fuldstændig i stå. Jeg skal ikke sige, hvem der har mest skyld, men der er ingen tvivl om, at når USA insisterer på at lave en radarstation og et missilskjold lige op ad Ruslands grænser, får de en reaktion fra Rusland. Der er ikke noget at sige til, at den proces, der ellers var i gang og aftalt i ikkespredningsaftalens regi, er gået fuldstændig i stå, når USA insisterer på ikke at skulle gennemføre yderligere atomnedrustning. Det er også til skade for sikkerheden i Europa.

Derfor synes jeg, at i forlængelse af det, der står i redegørelsen, og de modsætninger, der udvikles i øjeblikket på det militære område mellem USA, NATO og især Rusland på den anden side – også mellem andre lande, men især her – bør vi overveje, om det er muligt at tildele OSCE en rolle, der er større, end det er tilfældet i dag.

Jeg synes i hvert fald, at det er et redskab, man bør undersøge, for der er ingen tvivl om, at det bevæger sig i den forkerte retning i øjeblikket, hvad angår afspænding og nedrustning i Europa.

Det andet, som ikke er så meget berørt i det, der foregår i dag, er spørgsmålet om, hvordan vi får det folkelige samarbejde i Europa til at udvikle sig. Der er meget fokus på, hvordan man samarbejder mellem stater, og hvordan organisationer går ind med feltmissioner, valgobservationer og alt det andet, og det er fint, og det skal fortsætte. Men det basale for at få afspænding og fredelig udvikling er i virkeligheden, at folk kommer til at tale mere sammen. Og det sker jo heldigvis på mange leder og kanter, men måske kunne der også i OSCE-regi i højere grad arbejdes for, at organisationer inden for fred, udvikling, menneskerettigheder og demokrati, kvinders rettigheder, kulturorganisationer, miljøorganisationer og fagbevægelse i højere grad bringes til at mødes og tale sammen inden for en ramme, der hedder styrkelse af fred og afspænding, sådan at fred og afspænding altså ikke er en sag, der kun overlades til stater og organisationer, men i højere grad også får et folkeligt islæt og dermed et fundament, som kan række længe, også når de statslige chefer finder på at blive vrede på hinanden. Så er det jo godt, hvis der er et folkeligt funderet samarbejde at holde fast i.